

Togdla poszelo Bog teke mroki a wetsch a newe-
dro a dejscze, a to tak, až te spěška a kloški ſe
segibaju ſchykne až k'ſejni. Ale to io jim dene, to
jich možujo, to jich gotujo płodnych a godnych a
ſernatnych, počno ſchęſchkich klošow. Lej, tak jo žela
ten lub' Bog ſe ſwojimi žiſchimi teke. Won poſ-
czelo jim ſte zaſhy, mrokawý a ſchake newedro, tak
až derbe ſe chylasch a ſegibasch. Ale woni jaſzej
ſtawaju a „ſwigaju ſwojej woſhy k'tym goram, wot
kotrychž jim pomoz pſchizo,“ — a tak woni roſtu
a ſe roſmognu. Tych boganiebojaſných roſchytajo
ten Kněs kaž plow, tych bogabojaſných pač gro-
mazi won ač ſnopow do ſwojeje brožnie! —

Gloß: Valet will ich dir geben.

Dasch wiñiki te gubh
Teč ſwigaju na naš,
Ten Kněs bjo jim te ſubh
A ſchirona roſbiſch ras.
Ač kral ſe zo k'nam porasch,
Bjo ſchyknych wiñikow,
Kenž Tomu k'schē ſadorasch,
Roſchytasch ačo plow!

T.

Schisčiczaný wot F. W. Brandta w'Chosčebusu.